

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) de buitengebruikstelling van zijn auto (op 25 juli 2006) slechts voor twee openstaande boetes heeft toegepast, althans het bedrag dat in 's Rijks kas is gestort niet heeft aangewend voor de voldoening van verzoekers overige openstaande boetes.

Beoordeling

Algemeen

Op 29 juni 2006 gaf het CJIB aan de politie opdracht tot toepassing van het dwangmiddel van buitengebruikstelling van verzoekers auto (zie Achtergrond, onder 1.) voor twee aan verzoeker opgelegde administratieve sancties, die inmiddels inclusief verhogingen in totaal € 174,38 bedroegen. De auto is op 8 maart 2007 verkocht en bracht € 5250 op.

Na aftrek van de boetes, de kosten voor Domeinen en de politie resteerde € 4292, 62.

Dit bedrag is in 's Rijks kas gestort.

I. Bevindingen

1. In zijn verzoekschrift motiveert verzoeker zijn klacht als volgt. Aan hem zijn meerdere administratieve sancties wegens verkeersovertredingen opgelegd, waarvan een deel nog openstaat. Hij stelt dat hij daarvoor diverse waarschuwingen heeft gehad, maar dat hij die boetes niet kan betalen, omdat hij moet leven van een inkomen van € 400. Hij is drie jaar dakloos geweest. Hij had gehoopt dat met inbeslagname en verkoop van zijn auto de boetes betaald zouden kunnen worden en dat hij er dan dus vanaf zou zijn. Dat blijkt niet het geval; voor een andere openstaande boete is een gijzelingsprocedure gestart. Hij had tevergeefs geprobeerd zich telefonisch en per e-mail tot Domeinen te wenden.

2.1. Uit het onderzoek is het volgende naar voren gekomen. Aan verzoeker zijn begin 2004 administratieve sancties opgelegd wegens een snelheids- respectievelijk een parkeerovertreding. Verzoeker stelde geen beroep in tegen deze beschikkingen. Hij reageerde vervolgens niet op aanmaningen. Verhaal zonder dwangbevel bleek niet mogelijk, omdat het bij het CJIB bekende rekeningnummer van verzoeker was vervallen. Navraag bij de deurwaarder leerde dat ook verhaal met dwangbevel niet zinvol was. Voor beide beschikkingen zijn daarop aan verzoeker sommaties van inname van zijn rijbewijs verzonden. Hieraan gaf verzoeker geen gevolg. Vanaf november 2004 is verzoeker geruime tijd onvindbaar geweest voor het CJIB, omdat hij in de Gemeentelijke basisadministratie (GBA) zonder bekende woon- of verblijfplaats stond geregistreerd. Het dwangmiddel buitengebruikstelling voertuig kon dan ook in die periode niet worden gerealiseerd. In de loop van 2006 ontving het CJIB via de GBA weer een adres van

verzoeker. Op 29 juni 2006 gaf het CJIB de politie wederom opdracht tot toepassing van buitengebruikstelling van verzoekers auto.

2.2. Op 25 juli 2006 is verzoekers auto buiten gebruik gesteld. Hiervan stuurde het CJIB een kennisgeving aan verzoeker. Daarbij waren gevoegd de beschikkingsnummers van eerdergenoemde overtredingen met daarin een omschrijving van de desbetreffende overtredingen en een overzicht van de nog te betalen bedragen. In de brief is verder aangegeven dat de duur van de buitengebruikstelling vier weken is; dat na taxatie het voertuig zal worden overgedragen aan de Dienst der Domeinen en dat dit kan worden voorkomen door betaling van de openstaande bedragen alsmede de kosten van overbrenging en bewaring. Verder staat er:

"Indien u het voertuig twaalf weken na aanvang van de buitengebruikstelling niet heeft afgehaald, wordt u geacht uw recht op het voertuig te hebben opgegeven. De officier van justitie is in dat geval gerechtigd het voertuig om niet aan een derde in eigendom over te dragen, te doen verkopen of te doen vernietigen. (...) U ontvangt nadat de taxatiewaarde bekend is een brief waarin verdere bijzonderheden met betrekking tot verkoop dan wel vernietiging staan. U wordt dan een laatste mogelijkheid geboden uw voertuig op te halen."

2.3. Op 6 oktober 2006 berichtte het CJIB aan verzoeker dat na 14 oktober 2006 de waarde van het voertuig niet langer opwoog tegen de opgelegde administratieve sancties en overige kosten en dat daarom het voornemen bestond de auto te verkopen. Verzoeker werd erop gewezen dat hij dit kon voorkomen door de sleep- en bewaarkosten alsnog te voldoen. De beschikkingsnummers van meergenoemde sancties staan expliciet onder de aanhef vermeld en ook verderop in de tekst wordt gerefereerd aan deze beschikkingen.

3. In antwoord op vragen van de Nationale ombudsman meldde het CJIB bij brief van 20 augustus 2007 onder meer het volgende. Verzoeker had na buitengebruikstelling niets van zich laten horen aan de politie, het CJIB of aan Domeinen. Onder verwijzing naar artikel 29, derde en vierde lid van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV) en artikel 4, tweede lid van het Besluit buitengebruikstelling voertuigen (zie Achtergrond, onder 1. en 2.) deelde het CJIB mee dat de opbrengst van de voertuigen onder aftrek van kosten ten bate komt van het CJIB. Het CJIB stort een eventuele meeropbrengst in 's Rijks kas. Er wordt niet eerst gekeken of er nog andere openstaande vorderingen zijn. Volgens het CJIB is deze werkwijze gelet op de regelgeving en de juridische context verdedigbaar. Er is immers geen sprake geweest van enige betaling door betrokkene, maar slechts van afstand van rechten op het voertuig door de rechthebbende.

4.1. De minister van Justitie vindt de klacht niet gegrond. Het CJIB is rechtmatig overgegaan tot toepassing van het dwangmiddel in kwestie en ook de storting van het batig saldo in 's Rijks kas was rechtmatig. Dat er hier sprake was van een ruim batig saldo na verkoop van het voertuig, doet daaraan niet af, aldus de minister.

4.2. In antwoord op vragen van de Nationale ombudsman (hierna *cursief* weergegeven) deelde de minister verder nog het volgende mee:

Klopt het dat verzoeker nog een groot aantal boetes heeft openstaan? Kunt u daar een overzicht van geven?

Verzoeker heeft op dit moment nog negentien administratieve sancties openstaan.

Uit het bijgevoegde overzicht volgt dat een aantal sancties is opgelegd na de buitengebruikstelling van de auto. Een aantal sancties dateert van (enige jaren) voor de sancties waarvoor buitengebruikstelling van de auto is gevolgd.

Uit uw reactie in de zaak (...) begrijp ik dat het gebruikelijk is meerdere opdrachten tegelijk uit te voeren ten aanzien van hetzelfde voertuig.

Zijn er ook (interne) regels bij het CJIB voor hoeveel opdrachten de buitengebruikstelling van een voertuig wordt toegepast?

Is het mogelijk om buitengebruikstelling voor alle (of in elk geval een groot aantal) openstaande boetes toe te passen? Zo ja, waarom gebeurt dat niet?

De minister wees erop dat uit de opbouw van hoofdstuk VIII van de WAHV (De inning van de administratieve sanctie) kan worden afgeleid dat bij de inning van administratieve sancties een aantal fasen moet worden doorlopen waarbij uit de aldaar gehanteerde termijnen kan worden afgeleid dat voortvarendheid een belangrijk uitgangspunt vormt bij de uitvoering van de WAHV. Het hele traject tot en met verhaal met dwangbevel mag maximaal een periode van twee jaar omvatten. Vervolgens kunnen tot vijf jaar nadat de opgelegde sanctie onherroepelijk is geworden dwangmiddelen worden toegepast: inneming rijbewijs, buitengebruikstelling voertuig en gijzeling. Een algemeen aanvaard uitgangspunt is dat bij de toepassing van dwangmiddelen het subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel van toepassing zijn. Toepassing van dwangmiddelen vindt dan ook in de volgorde plaats zoals hier is toegepast.

De gefaseerde inrichting van het inningstraject in samenhang met de relatief korte wettelijke termijnen, alsmede de te hanteren volgorde van de dwangmiddelen, hebben geresulteerd in een zaakgerichtte afhandeling van administratieve sancties door het CJIB. Iedere zaak doorloopt afzonderlijk de geschetste fasen en kent daarmee in beginsel een zaakgericht verloop. Ook het dwangmiddel buitengebruikstelling wordt daarom in beginsel zaakgericht toegepast.

De initiële beschikkingen waarvoor de auto in dit geval buiten gebruik is gesteld, zijn binnen een maand aan verzoeker gezonden, waardoor de diverse fasen van het inningstraject vrijwel gelijktijdig zijn verlopen. Dit heeft erin geresulteerd dat hier voor beide sancties gelijktijdig het dwangmiddel is toegepast. Ditzelfde geldt voor het geval waaraan

de Nationale ombudsman had gerefereerd. Een en ander vloeit dus niet voort uit het doorbreken van de zaaksgerichte aanpak. Op het moment van toepassing van de buitengebruikstelling bevonden zich geen andere zaken van verzoeker in dezelfde fase van het inningstraject. Was dat wel het geval geweest, dan zouden ook deze sancties gelijktijdig zijn betrokken bij de toepassing van het dwangmiddel. Gelet op de zaaksgerichte, gefaseerde en voortvarende afhandeling van administratieve sancties zal het niet vaak voorkomen dat toepassing van dit dwangmiddel wordt gegeven voor alle (of een groot aantal) openstaande sancties. De zaaksgerichte werkwijze in samenhang met de executieplicht brengt met zich mee dat het CJIB op jaarbasis op doelmatige en effectieve wijze grote aantallen administratieve sancties afhandelt. De minister wijst er hierbij op dat betrokkenen wel rechtsbescherming toekomt middels de diverse in de WAHV opgenomen rechtsmiddelen.

Het CJIB kan niet zonder aanzienlijke aanpassingen van het geautomatiseerde systeem en bijbehorende procedures openstaande administratieve sancties clusteren alvorens tot toepassing van buitengebruikstelling over te gaan. De executierichtlijn van de WAHV behelst ook geen nadere regels over eventueel clusteren, hetgeen geen verbazing wekt, nu de wetgever bij de uitvoering van het inningstraject als uitgangspunt een voortvarende en gefaseerde afhandeling van administratieve sancties voor ogen heeft gestaan waarbij de toepassing van het dwangmiddel buitengebruikstelling voertuig voor alle (of een groot aantal) administratieve sancties zich niet vaak voor zal doen.

Een aanpassing van de gebruikelijke werkwijze zou een voortvarende executie ernstig belemmeren. Daarnaast zou onder omstandigheden de buitengebruikstelling onrechtmatig kunnen worden toegepast, bijvoorbeeld voor beschikkingen die nog niet onherroepelijk zijn of sancties waarvoor nog geen aanmaningen zijn verzonden dan wel waarbij een lopende betalingsregeling bij de deurwaarder wordt onderbroken. De voorgestelde werkwijze (van clusteren) betreft dus geen eenvoudige beleidswijziging, maar een fundamentele wijziging van een zaaksgerichte aanpak naar een persoonsgerichte werkwijze.

In dit geval heeft de auto veel meer opgebracht dan de openstaande boetes. Was het mogelijk geweest om achteraf alsnog te bezien of er niet meer openstaande boetes waren en deze daar alsnog uit te betalen? Zo ja, waarom is dat hier niet gedaan?

De minister verwees voor het antwoord op deze vraag in de eerste plaats naar de hiervoor onder 3. genoemde brief van het CJIB en de daarin genoemde wettelijke bepalingen, waarin dwingend is bepaald dat indien twaalf weken na buitengebruikstelling de rechthebbende zijn voertuig niet heeft opgehaald, hij wordt geacht zijn recht op de zaak te hebben opgegeven. Verder is geregeld dat de officier van justitie bevoegd is het voertuig te doen verkopen en dat de opbrengst ten bate komt van de instantie die was belast met het doen overbrengen van het voertuig. Het rechtsgevolg van een en ander is dat de Staat vol eigenaar wordt van het voertuig en daarmee treedt in de lusten en de lasten daarvan. Bij een negatief saldo na verkoop betaalt het CJIB de nog openstaande kosten aan Domeinen

en de politie, terwijl bij een batig saldo het overschot wordt gestort in 's Rijks kas. Na verkoop van een voertuig met een negatief saldo wordt de voormalige eigenaar niet meer geconfronteerd met openstaande kosten, maar profiteert anderzijds bij een batig saldo niet van de vruchten.

De minister wees er uitdrukkelijk op dat verzoekers geval een uitzonderlijk incident betreft, nu het bijna niet voorkomt dat een buiten gebruik gestelde auto een dermate hoog bedrag opbrengt dat daarmee achteraf beschouwd feitelijk alle openstaande sancties zouden kunnen worden voldaan. Het had bovendien voor de hand gelegen dat verzoeker, nu hij wist althans had kunnen weten dat zijn auto bij verkoop een relatief hoog bedrag zou opbrengen terwijl daarmee slechts twee relatief geringe sancties zouden worden voldaan, actie zou hebben ondernomen om de afstand van recht op zijn voertuig te voorkomen. Verzoeker heeft echter op geen enkele wijze gereageerd en deze omstandigheid moet, hoe vervelend dit in deze uitzonderlijke situatie ook uitpakt voor verzoeker, voor zijn rekening en risico blijven. In ieder geval rechtvaardigt een dergelijke uitzonderlijk incident geen omvangrijke wets- c.q. beleidswijziging, aldus de minister.

II. Beoordeling

5. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

6. De minister van Justitie heeft aangegeven dat en waarom er bij de tenuitvoerlegging van sancties ingevolge de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersovertredingen (WAHV) gekozen is voor een zogenaamde zaaksgerichte aanpak, waardoor in beginsel tenuitvoerlegging "per zaak" plaatsvindt en dwangmiddelen dus in principe ook per zaak worden toegepast. De (interne) Executierichtlijn behelst, zoals de minister al heeft aangegeven, ook geen voorschriften om bij toepassing van dwangmiddelen persoonsgericht te werken. Ook in de Aanwijzing administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften wordt de persoonsgerichte aanpak niet genoemd. De Nationale ombudsman vindt deze zaaksgerichte aanpak dan ook niet zonder meer onredelijk. Wel vindt hij - zoals uit het hierna overwogene volgt - dat, indien een zaaksgerichte aanpak in een individueel geval tot een onredelijke uitkomst voor de betrokken burger leidt, een correctie achteraf moet plaatsvinden.

7. Het is verder juist dat verzoeker mogelijkheden heeft gehad om tegen de beschikkingen in kwestie op te komen of om (het voortduren van) de buitengebruikstelling van zijn auto dan wel de verkoop ervan te voorkomen. Verzoeker ontkent ook helemaal niet dat hij gehouden is tot betaling van de opgelegde sancties, noch heeft hij geprotesteerd tegen gebruik van het dwangmiddel buitengebruikstelling op zich dan wel de verkoop van de auto. Op zichzelf was de buitengebruikstelling in verband met de twee opgelegde sancties in kwestie dan ook behoorlijk.

8. Echter, toen er na aftrek van alle kosten en de sancties waarvoor de buitengebruikstelling had plaatsgevonden, een - in dit geval uitzonderlijk hoog - bedrag overbleef, was het naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet redelijk om het héle bedrag in 's Rijks kas te storten met als argument dat dit bedrag volgens de regelgeving nu eenmaal aan het CJIB toekwam. Niet valt in te zien waarom het CJIB de opbrengst niet ook had kunnen aanwenden voor de andere openstaande boetes die aan verzoeker zijn opgelegd. Daaraan doet niet af dat verzoeker volgens de minister had kunnen begrijpen dat de opbrengst slechts zou worden gebruikt voor de twee beschikkingen waaraan in de

brieven met betrekking tot de buitengebruikstelling van de auto cq de voorgenomen verkoop van de auto werd gerefereerd. Het is overigens zeer de vraag of verzoeker dat uit de onder 2.2. geciteerde brief heeft kunnen begrijpen. Evenmin doet daaraan af dat er ook gevallen zijn waarin de opbrengst onvoldoende is om de kosten te kunnen voldoen. Anders gezegd, dat het CJIB in een aantal gevallen met een financiële "strop" zit, wil nog niet zeggen dat het in een geval als dat van verzoeker, waarin er een bedrag resteert, redelijk is om het restantbedrag niet aan te wenden ten gunste van degene wiens voertuig na buitengebruikstelling uiteindelijk is verkocht, zodat openstaande boetes worden voldaan. Het aanwenden van resterende bedragen voor de voldoening van overige boetes strookt overigens ook met hetgeen de minister van Justitie voor ogen stond. In de Nota van toelichting bij het Besluit van 11 juni 1997 tot wijziging van (onder meer) het Besluit buitengebruikstelling voertuigen staat immers expliciet vermeld dat het resterende bedrag strekt tot voldoening van andere openstaande vorderingen met de inning waarvan het CJIB is belast (zie Achtergrond, onder 2.). Door het restantbedrag geheel in 's Rijks kas te storten heeft het CJIB dan ook gehandeld in strijd met het redelijkheidsvereiste.

De Nationale ombudsman ziet hierin aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Slotbeschouwing

Verzoeker, die enige tijd geen vaste woon- of verblijfplaats had, heeft een aantal boetes niet voldaan. Zijn auto werd buiten gebruik gesteld en uiteindelijk verkocht. Na voldoening van de twee boetes van in totaal bijna € 175 waarvoor dit dwangmiddel was toegepast en de kosten, bleef het aanzienlijke bedrag van € 4292,62 over, dat volgens de geldende regelgeving toekwam aan het CJIB. Dit heeft het resterende bedrag in 's Rijks kas gestort, zoals gebruikelijk is in dit soort gevallen. Verzoeker had echter nog meer geldboetes openstaan, die niet met de opbrengst van de auto waren verrekend. Voor (een aantal van) die boetes is een gijzelingsprocedure gestart.

Voor de bedrijfsvoering van het inningstraject van administratieve sancties is een bepaalde routine gevormd. Het CJIB heeft aangegeven dat de gehanteerde werkwijze verdedigbaar is gelet op de wettelijke regels en de juridische context. Aan het CJIB en de minister van

Justitie kan worden toegegeven dat de gehanteerde werkwijze inderdaad geen strijd met de geldende regels oplevert. Dat neemt echter niet weg dat er toch sprake is van onredelijk handelen door na verkoop van de auto het resterend bedrag niet aan te wenden voor de betaling van andere openstaande boetes, maar in 's Rijks kas te storten.

Zo was in verzoekers geval enerzijds sprake van het in gang zetten van een vergaande dwangmaatregel (gijzeling) voor openstaande boetes, terwijl anderzijds van de opbrengst van zijn auto bijna € 4.300 in de algemene middelen is "verdwenen." De Nationale ombudsman vindt een dergelijke gang van zaken uit het oogpunt van behoorlijkheid niet aanvaardbaar.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het CJIB, is gegrond wegens strijd met het redelijkheidsvereiste.

Aanbeveling

De minister van Justitie wordt in overweging gegeven te bevorderen dat

1) de ten tijde van de verkoop van de auto openstaande (onherroepelijke) boetes van verzoeker als voldaan worden aangemerkt en verzoeker tevens te compenseren in geval er inmiddels ter zake van die boetes dwangmiddelen zijn toegepast of aan hem inningskosten in rekening zijn gebracht.

2) de werkwijze van het CJIB zodanig wordt aangepast dat na verkoop van buiten gebruik gestelde voertuigen de eventueel resterende bedragen worden aangewend ter voldoening van andere openstaande boetes.

Bij brief van 30 juli 2008 deelde de minister van Justitie de Nationale ombudsman mee de aanbeveling te zullen overnemen. Specifiek liet de minister weten dat het CJIB er voor zou zorgen dat alle van de verkoop van de auto (op 8 maart 2007) nog openstaande onherroepelijke boetes, inclusief onherroepelijke

geldboetevonnissen, van verzoeker zouden worden voldaan met uit de verkoop van verzoekers auto verkregen en in 's Rijks schatkist gestorte meeropbrengst.

Ook liet de minister van Justitie weten dat het CJIB er naar streeft haar werkwijze met ingang van 1 oktober 2008 zodanig te hebben aangepast dat indien er na verkoop van buitengebruik gestelde voertuigen sprake is van meeropbrengst, deze zal worden aangewend tot voldoening van openstaande onherroepelijke vorderingen, zijnde de op basis van de WAHV opgelegde administratiefrechtelijke sancties en strafrechtelijke vorderingen. Een eventueel restant van de meeropbrengst zal daarna in 's Rijks kas

worden gestort.

Bij brief van 13 augustus 2008 deelde de Nationale ombudsman de minister van Justitie mee met instemming hiervan te hebben kennisgenomen.

Onderzoek

Op 16 juli 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer Z. te Alphen aan den Rijn, met een klacht over een gedraging van het CJIB.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Hij maakte van die gelegenheid geen gebruik.

Tevens werd de minister een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Justitie deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 16 juli 2007.

Stukken van de buitengebruikstelling van verzoekers auto en een toelichting daarbij van het CJIB.

Reactie van de minister van Justitie van 12 december 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften

Artikel 28b

"Indien niet of niet volledig verhaal overeenkomstig de artikelen 26 en 27 heeft plaatsgevonden, kan de officier van justitie te Leeuwarden het voertuig waarmee de gedraging heeft plaatsgevonden buiten gebruik stellen of, indien dit voertuig niet wordt aangetroffen,

een soortgelijk voertuig waarover degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd, vermag te beschikken. De officier kan tot uiterlijk vijf jaar nadat de opgelegde administratieve sanctie onherroepelijk is geworden van zijn bevoegdheid gebruik maken. De buitengebruikstelling duurt ten hoogste vier weken."

Artikel 29

"1. Indien degene wiens voertuig buiten gebruik kan worden gesteld door de officier van justitie te Leeuwarden niet terstond voldoet aan het overeenkomstig artikel 23, tweede lid, en artikel 25 verhoogde bedrag van de administratieve sanctie, is de officier van justitie bevoegd het voertuig op kosten van de betrokkene naar een door hem aangewezen plaats te doen overbrengen en in bewaring te doen stellen. Het voertuig wordt tussentijds aan de rechthebbende teruggegeven tegen betaling van het bedrag van de administratieve sanctie en de daarop gevallen verhogingen, alsmede van de kosten van overbrenging en bewaring.

2. De officier van justitie is tevens bevoegd om in het in het eerste lid bedoelde geval aan het voertuig een mechanisch hulpmiddel te doen aanbrengen, waardoor wordt verhinderd dat het voertuig wordt weggereden. Het mechanisch hulpmiddel wordt tussentijds niet verwijderd dan nadat het bedrag van de administratieve sanctie en de daarop gevallen verhogingen, alsmede de kosten van het aanbrengen en van het verwijderen ervan zijn voldaan.

3. Indien twaalf weken na de aanvang van de buitengebruikstelling de rechthebbende zijn voertuig niet heeft afgehaald, wordt hij geacht zijn recht op de zaak te hebben opgegeven en is de officier van justitie bevoegd het voertuig om niet aan een derde in eigendom te doen overdragen, te doen verkopen of te doen vernietigen. Gelijke bevoegdheid bestaat ook binnen de bedoelde termijn, zodra het gezamenlijke bedrag van de opgelegde administratieve sanctie, de daarop gevallen verhoging, de kosten van het aanbrengen en het verwijderen, alsmede de kosten van overbrenging en bewaring, vermeerderd met de voor de verkoop, de eigendomsoverdracht om niet of de vernietiging geraamde kosten, in verhouding tot de waarde van het voertuig naar zijn oordeel onevenredig hoog zou

worden.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de overbrenging, bewaring, eigendomsoverdracht om niet, verkoop, vernietiging, de berekening van de kosten van overbrenging en bewaring, alsmede omtrent hetgeen verder voor de uitvoering van dit artikel noodzakelijk is."

2. Besluit buitengebruikstelling voertuigen (Besluit van 29-8-1990, Stb. 441, gewijzigd bij Besluit van 11-6-1997, Stb. 221)

Artikel 4

"1. Indien de officier van justitie gerechtigd is gebruik te maken van zijn bevoegdheid, bedoeld in artikel 29, derde lid, van de wet, om het voertuig om niet aan een derde in eigendom over te dragen, te verkopen of te vernietigen, zendt hij de rechthebbende een week voordien een kennisgeving betreffende zijn voornemen.

2. De opbrengst van de verkoop van het voertuig komt ten bate van de instantie die was belast met het doen overbrengen van het voertuig."

Nota van toelichting bij artikel 4 van het gewijzigde Besluit buitengebruikstelling voertuigen:

"(...) De opbrengst van de verkoop van het voertuig strekt in de eerste plaats ter voldoening van de kosten van bewaring en invordering. Een eventueel resterend bedrag strekt tot voldoening van het openstaande bedrag van de sanctie en de daarop gevallen verhogingen.

Indien uit de opbrengst niet het gehele openstaande bedrag van de sanctie kan worden voldaan, blijft het resterende bedrag van de sanctie openstaan.

Indien uit de opbrengst van de verkoop van het voertuig, naast alle kosten ook het gehele bedrag van de sanctie en de daarop gevallen verhogingen kan worden voldaan en resteert alsdan nog een deel van die opbrengst, dan strekt dat resterende bedrag tot voldoening van andere openstaande vorderingen met de inning waarvan het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) is belast."